

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΓΟΝΕΩΝ & ΚΗΔΕΜΟΝΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Βερανζέρου 22,6^{ος} όροφος-www.goneis.org,

e-mail: omosp.goneon.attikis@gmail.com

ΣΥΣΚΕΨΗ 4-3-2018

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Συνάδελφοι-ισσες

Εκ μέρους του ΔΣ της ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΓΟΝΕΩΝ & ΚΗΔΕΜΟΝΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΑΤΤΙΚΗΣ σας ευχόμαστε Χρόνια πολλά και καλή χρονιά, με πολλές ευχές για ατομική και οικογενειακή υγεία, πρόοδο, δημιουργία, προκοπή και ότι άλλο εσείς επιθυμείτε.

ΣΚΟΠΟΣ της σημερινής μας δουλειάς είναι να συζητήσουμε την δράση μας όλο αυτό το διάστημα, αλλά και πείρα την πείρα μας.

Όλο το προηγούμενο διάστημα θέσαμε στο κέντρο της προσοχής των Ενώσεων και των Συλλόγων Γονέων τη διεκδίκηση για την αντιμετώπιση της κατάστασης στα σχολεία. Κουβεντιάσαμε από τον Σεπτέμβρη μέχρι τέλος Νοέμβρη με εισήγηση του ΔΣ μας με ποιον τρόπο οι Σύλλογοι και οι Ενώσεις πρέπει να λειτουργούν καθώς και νεοκλεγμένα όργανα και οι εκπρόσωποι να γνωρίζουν την λειτουργία των επιτροπών, τις διαδικασίες σε σχέση με την χρηματοδότηση καθώς και τι να διεκδικήσουν. Προσπαθήσαμε στις περιφερειακές και στις ΓΣ των Ενώσεων να κουβεντιάσουμε ώστε να υπάρχει στροφή στην δράση και στις εκδηλώσεις των συλλογών Γονέων, **βάζοντας στο επίκεντρο την εφαρμοζόμενη αντιλαϊκή εκπαιδευτική πολιτική**, που αφορά τόσο το παρόν όσο και το μέλλον των παιδιών μας. Δηλαδή στο κέντρο της προσοχής μας να μπει η διεκδίκηση, για ότι ζήτημα αφορά τους συλλόγους πχ κενά, λειτουργία ολοημέρων, δωρεάν σχολικές εκδρομές, δαπάνες από τις σχολικές επιτροπές κλπ

Φάνηκε έντονα σε πολλές Ενώσεις ότι οι Σύλλογοι διαχειρίζονται υπέρογκα ποσά από σχολικές δραστηριότητες. Χρειάζεται να ανοίξουμε παραπάνω την συζήτηση για τις δραστηριότητες στα σχολεία με ευθύνη του κράτους, των Δήμων και αυτό να το διεκδικήσει κάθε Ένωση σε κάθε Δήμο.

Ζητήματα που απασχολούν και προσπαθήσαμε να τα αναδείξουμε είτε με κινητοποιήσεις στο Υπουργείο Παιδείας και συναντήσεις με φορείς του, είτε στο Υπουργείο Οικονομικών με συνέχεις κινητοποιήσεις και συναντήσεις ήταν:

- Για τα κενά σε όλες τις βαθμίδες εκπαίδευσης που μέχρι το Νοέμβρη δεν λειτουργούσε ένα μεγάλο ποσοστό των ολοήμερων. Ξενόγησα βιβλία Λυκείου. Τραπεζοκόμοι. Για την υποχρηματοδότηση σχολείων συνολικά. Για τα τμήματα ένταξης.
- Για τα τμήματα υποδοχής, με κινητοποίηση και στην περιφέρεια με τις Ενώσεις Αθήνας.
- Για το Πόθεν Εσχες και ΑΦΜ

- Για το Κτηριακό με ΚΤΥΠ και με τα σοβαρά προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα σχολεία με ΣΔΙΤ. Για αυτό το λόγο κάναμε και συνάντηση με το σωματείο εργαζομένων στην ΚΤΥΠ σε σχέση και με την αντισεισμική θωράκιση και έγινε ενημέρωση με ΔΤ της Ομοσπονδίας.
- Για το ζήτημα της σίτισης τόσο στα δημοτικά όσο και στα Μουσικά και καλλιτεχνικά Σχολεία.

Παρόλες τις αδυναμίες, τις δυσκολίες μας στη δράση των συλλόγων Γονέων, υπάρχουν Σύλλογοι Σχολείων και Ενώσεων που δραστηριοποιούνται αγωνίζονται, διεκδικούν, τόσο για τις δομές όσο και για το περιεχόμενο της μόρφωσης. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι τόσο της Ένωσης Περιστερίου με την συνέντευξη Τύπου για το κτηριακό, των συλλόγων και φορέων Μενιδίου για τα ζητήματα της εγκληματικότητας της περιοχής, της Ένωσης Αγ. Παρασκευής που με τον αγώνα τους κέρδισαν σχολικό νοσηλευτή, της Ένωσης Κηφισιάς για το Φασισμό, στο 6^ο Αθήνας Διαμέρισμα για την κάλυψη ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, κλπ

ΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΒΑΣΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ ΣΤΗΝ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΜΑΣ ΔΟΥΛΕΙΑ;

Εδώ και χρόνια διαχρονικά εντείνουμε την πάλη μας ενάντια στην υποβάθμιση της παιδείας.

Προσπαθήσαμε να αναδείξουμε τα προβλήματα της παιδείας με ενημέρωση των γονιών. Η διακυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ συνέχισε τη πολιτική των προηγούμενων κυβερνήσεων της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ ακολουθώντας τη χαραγμένη ρότα πάνω στη στρατηγική της ΕΕ και τις κατευθύνσεις του ΟΟΣΑ. Η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ ήταν η πρώτη απ' όλες τις κυβερνήσεις την περίοδο της καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης που ενέταξε και τα θέματα της Παιδείας μέσα στο μνημόνιο, αναλαμβάνοντας συγκεκριμένες δεσμεύσεις για επιτάχυνση των αναδιαρθρώσεων.

Σε αυτό το φόντο συνεχίζεται η υποχρηματοδότηση (π.χ. η χρηματοδότηση των Σχολικών Επιτροπών που μειώθηκε στο μισό στα χρόνια της κρίσης, παραμένει καθηλωμένη ακριβώς στα ίδια επίπεδα), συνεχίζει να βασιλεύει η παραπαιδεία και, τελικά, η τσέπη μας να καθορίζει τη μόρφωση των παιδιών.

Μια από τις καθοριστικές παρεμβάσεις της κυβέρνησης αρχικά στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση και κατόπιν στη Δευτεροβάθμια ήταν η δραστική μείωση των εκπαιδευτικών. Θυμίζουμε ότι το 2015 ήταν μια χρονιά με τεράστιες ελλείψεις εκπαιδευτικών στα σχολεία, με χιλιάδες κενά εκπαιδευτικών που καλύφθηκαν πολλούς μήνες μετά την έναρξη της σχολικής χρονιάς. Αυτή η εικόνα επαναλήφθηκε το 2016, όμως η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, έχοντας εντοπίσει το πρόβλημα, βρήκε τρόπο να... κρύψει τα κενά κάτω από το χαλί! Από την άνοιξη του 2016, με υπουργικές αποφάσεις και άλλες νομοθετικές ρυθμίσεις, η κυβέρνηση μείωσε ώρες και μαθήματα από το ωρολόγιο πρόγραμμα της πλειοψηφίας των σχολείων των αστικών κέντρων, με αποτέλεσμα να χρειάζεται πολύ λιγότερους εκπαιδευτικούς ειδικοτήτων στα δημοτικά σχολεία. Ο τότε υπουργός Παιδείας, Ν. Φίλης, είχε επιχειρήσει να «ντύσει» με παιδαγωγικό περιεχόμενο αυτές τις ρυθμίσεις, λέγοντας ότι φτιάχνει ένα ενιαίου τύπου Ολοήμερο Δημοτικό Σχολείο. Όμως, ενιαίο δεν είναι το σχολείο που τα μαθήματα

καθορίζονται από όποιες ώρες περισσεύουν. Ενιαίο και σύγχρονο δεν είναι το σχολείο όπου οι δάσκαλοι για να συμπληρώσουν ωράριο μετατρέπονται και ολίγον σε γυμναστές, σε εικαστικούς, σε μουσικούς κ.λπ. Γιατί τέτοιους αναχρονισμούς είδαμε και συνεχίζουμε να βλέπουμε και σήμερα στα δημοτικά σχολεία. Από την άλλη, ούτε τα κενά εξαλείφθηκαν στην αρχή της σχολικής χρονιάς, ενώ χιλιάδες αναπληρωτές εκπαιδευτικοί δεν επαναπροσλήφθηκαν στα σχολεία.

Από τα τέλη του 2015, ο υπουργός Παιδείας υποσχόταν διορισμούς μόνιμων εκπαιδευτικών (γινόταν ακόμα και πλειοδοσία σε αριθμούς, με 18.000 ή 20.000 διορισμούς), συμπληρώνοντας ότι αυτοί θα γίνουν από το 2016, με ορίζοντα 4ετίας, προσθέτοντας βέβαια πάντα ότι θα συναρτώνται από την πορεία του προϋπολογισμού και των δημοσιονομικών. Στη συνέχεια, το έτος των διορισμών μετατέθηκε στο 2017 και μετά στο 2018, με επίκληση του χρόνου που χρειάζεται για να διοργανωθεί ο διαγωνισμός του ΑΣΕΠ και άλλες αντίστοιχα φαιδρές δικαιολογίες που διοχετεύονταν.

Τελικά, το Μάρτη του 2017, στην εισηγητική έκθεση τροπολογίας που κατέθεσε στη Βουλή το υπουργείο Παιδείας σχετικά με την πρόσληψη αναπληρωτών, ομολόγησε ότι μέχρι το 2019 «οι ισχύοντες δημοσιονομικοί περιορισμοί καθιστούν αδύνατο (...) τον διορισμό μόνιμων εκπαιδευτικών στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση». Τον περασμένο Μάη ο πρωθυπουργός παρουσίασε το τριετές πλάνο της κυβέρνησης για την Παιδεία, αναγνώρισε ότι οι ανάγκες ανέρχονται σε 20.000 εκπαιδευτικούς και δήλωσε ότι μέχρι το τέλος του 2017 θα ανακοινωνόταν το πώς μέσα στην τριετία θα καλυφθεί το μεγαλύτερο μέρος τους. Βέβαια, έχουμε μπει στο 2018 και καμιά σχετική ανακοίνωση δεν έχει γίνει.

Στη λογική της εξοικονόμησης εκπαιδευτικών, κινούνται και άλλες σποραδικές ρυθμίσεις που πέρασε το υπουργείο Παιδείας. Σε αυτό το πνεύμα διπλασιάστηκε ο ελάχιστος απαιτούμενος αριθμός για τη δημιουργία τμήματος στα νηπιαγωγεία, ενώ αντίστοιχα αυξήθηκαν και αυστηροποιήθηκαν τα όρια για τη δημιουργία τμημάτων ειδικότητας και τομέων στα ΕΠΑΛ. Αυτό οδήγησε σε συγχωνεύσεις, αλλά και στο κόψιμο εκατοντάδων τμημάτων των ΕΠΑΛ τα τελευταία δύο χρόνια.

Όπως φαίνεται γενικότερα, οι συγχωνεύσεις τείνουν να παγιωθούν για την Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση. Δεν είναι τυχαίο, εξάλλου, ότι άρθρο που ορίζει τα κριτήρια των συγχωνεύσεων, μπήκε στο πολυνομοσχέδιο με τα προαπαιτούμενα της τρίτης «αξιολόγησης», που ψηφίστηκε πρόσφατα, δείχνοντας ότι όπως και τα προηγούμενα χρόνια, τα σχολεία που συγχωνεύονται ή κλείνουν, είναι πολύ περισσότερα από αυτά που ανοίγουν.

Ακόμα, άλλη μια αναχρονιστική τακτική που φαίνεται να παγιώνεται από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, είναι αυτή για τις διπλές και τριπλές αναθέσεις, όπου ο θεολόγος ή ο καθηγητής Αγγλικών να διδάσκει Ιστορία, ο καθηγητής Πληροφορικής να διδάσκει Γεωμετρία, με βάση το τι θυμάται ο ίδιος από τα γυμνασιακά του χρόνια κ.ο.κ.

Είναι εντελώς φανερό ότι όλα τα παραπάνω δεν έχουν ως συνέπεια μόνο τη μείωση των εκπαιδευτικών, τις απολύσεις και τη διόγκωση της ανεργίας τους, αλλά έχουν και σοβαρές συνέπειες στο μορφωτικό επίπεδο των παιδιών μας.

Αυτό συμβαίνει και με τις αλλαγές που έφερε η κυβέρνηση στα Γυμνάσια. Γιατί παράλληλα με τη μείωση του ωρολόγιου προγράμματος στα Δημοτικά, το υπουργείο Παιδείας προχώρησε και σε μείωση ωρών και εξεταζόμενων μαθημάτων στα Γυμνάσια.

Να σημειωθεί ότι η μείωση της ύλης δεν είναι κάτι νέο, ούτε άσχετο από το περιεχόμενο της σχολικής γνώσης. Έχει ήδη ξεκινήσει από τα περιβόητα βιβλία και προγράμματα της περιόδου 2006 - 2007 που είναι ακόμα σε ισχύ, υπακούοντας στην ίδια λογική της «διαθεματικότητας». Στη βάση αυτή, μειώθηκε η ύλη μαθημάτων που σχετίζονται με τις φυσικές επιστήμες και τα μαθηματικά. Για παράδειγμα, η Γεωμετρία σχεδόν εξοβελίστηκε, ενώ είναι γνωστό ότι εξασκεί τη φαντασία, την αναλυτική και συνθετική σκέψη, ενώ υποβαθμίστηκαν επιστήμες όπως η Χημεία, η Φυσική, που όταν διδάσκονται σωστά (υλιστικά, ορθολογικά), «διαπαιδαγωγούν» στο να σκέφτεται κάποιος με βάση το αίτιο και το αποτέλεσμα, την ύπαρξη αντικειμενικών νόμων κίνησης της ύλης. Στα γλωσσικά μαθήματα, το δημιουργικό στοιχείο περιορίζεται, η μέθοδος εκμάθησης αντιγράφει τη μέθοδο εκμάθησης της αγγλικής, χωρίς κανόνες - απαραίτητο σημείο αναφοράς για την αφομοίωση του γλωσσικού πλούτου - ενώ συνοδεύεται κατά βάση από κείμενα απλοϊκά, χρηστικά, ρηχά, γιατί υποτίθεται «αυτά ενδιαφέρουν τους μαθητές».

Στην πραγματικότητα, η κυβέρνηση θέλει να δημιουργήσει στη λαϊκή οικογένεια μειωμένες μορφωτικές απαιτήσεις για τα παιδιά της, να οδηγήσει στη λογική «άντε να τελειώσουμε το Γυμνάσιο και μετά βλέπουμε». Όμως, το μετά έχει να κάνει με τις περιβόητες αλλαγές στο Λύκειο και εκεί «θα τρώει η μύγα σίδερο και το κουνούπι ατσάλι».

Παράλληλα στην Ειδική Αγωγή με νομοθετικές ρυθμίσεις καταργήθηκε το δεύτερο Τμήμα Ένταξης που υπήρχε στα συγχωνευμένα σχολεία των 300 και πλέον παιδιών και επιπλέον χτύπημα δόθηκε στην Παράλληλη Στήριξη, αφού πλέον δεν υπάρχει ένας εκπαιδευτικός Παράλληλης Στήριξης για κάθε παιδί που τον έχει ανάγκη, αλλά ένας εκπαιδευτικός για έως και πέντε παιδιά, σε δυο, τρία ή και περισσότερα σχολεία. Στην πράξη, η κυβέρνηση άνοιξε την πόρτα για να νομιμοποιήσει και να γενικεύσει τους ιδιώτες που πληρώνονται από τους γονείς, για να κάνουν την Παράλληλη Στήριξη των παιδιών τους μέσα στο σχολείο. Και, ακόμα, η κυβέρνηση προκειμένου να καλύψει τα τεράστια κενά στα ειδικά σχολεία, τα ΚΕΔΔΥ, τα Τμήματα Ένταξης κ.ο.κ., νομοθέτησε ότι μπορούν να προσλαμβάνονται σε αυτά και εκπαιδευτικοί χωρίς πιστοποιημένη ειδικευση στην Ειδική Αγωγή, προσδοκώντας να αξιοποιήσει για την εξειδικευμένη βοήθεια που χρειάζονται τα παιδιά με ειδικές ανάγκες εκπαιδευτικούς που εξοικονομούνται από τις τεράστιες περικοπές σε προσωπικό, που γίνονται με τις ρυθμίσεις που περιγράψαμε παραπάνω σε Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση.

Όσο αφορά την εκπαίδευση στα προσφυγόπουλα η κυβέρνηση καθυστέρησε πάνω από ένα χρόνο να εκπονήσει ένα στοιχειώδες σχέδιο για αυτό το θέμα, παρόλο που γνώριζε από την πρώτη στιγμή ότι με τις συμφωνίες που συνυπέγραψε θα παραμείνουν εγκλωβισμένοι στη χώρα μας δεκάδες χιλιάδες πρόσφυγες και ανάμεσά τους χιλιάδες παιδιά σε ηλικίες τέτοιες που θα έπρεπε να βρίσκονται στο σχολείο. Έτσι, με μεγάλη καθυστέρηση ξεκίνησαν και φέτος τα προγράμματα σε απογευματινές δομές των σχολείων, ενώ για τα παιδιά που

εντάσσονται στα πρωινά προγράμματα των σχολείων, η κατάσταση είναι ακόμα πιο τραγική, καθώς για τρεις μήνες πήγαιναν στις τάξεις και παρακολουθούσαν χωρίς να καταλαβαίνουν τίποτα, χωρίς να γνωρίζουν τη γλώσσα, αφού δεν υπήρχαν τάξεις υποδοχής. Χαρακτηριστικό είναι επίσης και το παράδειγμα των διαπολιτισμικών σχολείων, που επίσης έχουν δεχτεί προσφυγόπουλα, τα οποία δεν έχουν καν βιβλία για την εκμάθηση της ελληνικής γλώσσας!

Με βάση τα παραπάνω, υπάρχει αναγκαιότητα μαζικής συμμετοχής για να αποτρέψουμε το σχολείο και το μέλλον που ετοιμάζουν για τα παιδιά μας και να ξεκινήσουμε την αντεπίθεση με βάση τους στόχους που βάζουμε για το σχολείο που θέλουμε και έχουν ανάγκη τα παιδιά μας. **Ποιο είναι το κύριο, το βασικό που προβληματίζει σήμερα το μυαλό των γονιών;**

Αυτό που μας απασχολεί και εμάς που συμμετέχουμε στους συλλόγους αλλά και αυτούς που δεν συμμετέχουν είναι πως θα βοηθήσουμε τα παιδιά μας να μορφωθούν, να αποκτήσουν γνώση, για να σπουδάσουν και να έχουν αύριο μια αξιοπρεπής εργασία, να μπορεί να τους εξασφαλίσει ένα βασικό βιοτικό επίπεδο, να ζήσουν καλύτερα από αυτούς.

Το παραπάνω μας δίνει την δυνατότητα να ανατρέψουμε την σημερινή αδιέξοδη λογική που επικρατεί στους περισσότερους Συλλόγους Γονέων και στο επίκεντρο της συζήτησης, λοιπόν να είναι το ερώτημα «Τι χαρακτήρα θέλουμε να έχει ο σύλλογος Γονέων;» και αυτό λαμβάνοντα υπόψη ότι οι γονείς έχουν διαφορετικές αφετηρίες και αντιλήψεις.

Είναι θετικό γιατί φέτος περισσότεροι Σύλλογοι Γονέων, προφανώς υπό την πίεση των προβλημάτων στα σχολεία τους, ξεπερνούν τη λογική της διαχείρισης, τη λογική «έτσι είναι τα πράγματα, ας δούμε τι μπορούμε να κάνουμε μέσα, στο σχολείο» και βάζουν στο επίκεντρο τις μορφωτικές ανάγκες των μαθητών.

Φυσικά, αυτές οι πρωτοβουλίες προϋποθέτουν γνώση για το που πρέπει να στραφούν οι διεκδικήσεις, κάτι που δεν είναι πάντα δεδομένο για όλους τους μας. Για παράδειγμα είναι σημαντικό ότι σε πολλούς Συλλόγους παίρνονται αποφάσεις που απαντούν στην αντίληψη «να βάλουμε το χέρι στην τσέπη να είναι για το καλό των παιδιών μας» αντίληψη που ακόμα και μέσα στα χρόνια της κρίσης υπάρχει εκφράζοντάς μειωμένες απαιτήσεις.

Δεν συμβιβάζομαστε με την ακριβοπληρωμένη μόρφωση που και αυτή δίνεται κουτσουρεμένη, με την κατάσταση στην οποία έχουν φέρει τις οικογένειες μας με τους φόρους, τα χαράτσια, τις μειώσεις σε μισθούς και συντάξεις, τις αυξήσεις στα βασικά αγαθά, την ανεργία να σπάει κόκαλα, την απληρωσιά σε δεδουλευμένα κ.ά.

Παλεύουμε για ένα σχολείο :

- Που δεν θα μας κοιτά στην τσέπη εμάς τους γονείς , δεν θα μας διαχωρίζει τα παιδιά μας, αλλά θα τα μορφώνει ολόπλευρα, χωρίς διακρίσεις.
- Που θα θέτει τις βάσεις για τη διαμόρφωση ανθρώπων με ολόπλευρή και υψηλού επιπέδου μόρφωση , με πολύπλευρή και δημιουργική προσωπικότητα που θα συμβάλλει στην σφαιρική ανάπτυξη του

συνόλου των ικανοτήτων τους, που θα δίνει ώθηση στην πρωτοβουλία στην εφευρετικότητα, και θα προωθεί την κριτική σκέψη.

- Που όλοι οι μαθητές ανεξάρτητα από το επάγγελμα που θα ακολουθήσει ο καθένας μας, θα αποκτούν τις γνώσεις που θα χρειάζονται για να μπορούν να προσεγγίζουν το πλούτο, τις γνώσεις που έχει κατακτήσει η ανθρωπότητα για να κατανοούν και να ερμηνεύουν την φύση και το κόσμο γύρω τους. Ένα σχολείο που θα δίνει τα εφόδια για να μπορούν να παρακολουθούν την εξέλιξη της επιστήμης και της τεχνολογίας.
- Που θα τους δίνει την δυνατότητα να έρθουν σε επαφή με τις τέχνες, το πολιτισμό τις επιστήμες και το Αθλητισμό. Έτσι κάθε μαθητής θα μπορεί να ανακαλύψει, να αναπτύξει τις κλίσεις του και να τις ξεκλειδώσει πολύ περισσότερο.
- Που θα αξιοποιεί τις νέες τεχνολογίες και θα βοηθά να εξοικειώνονται με σύγχρονα τεχνολογικά μέσα αναγκαία για το μέλλον τους ως εργαζόμενοι.
- Για ένα σχολείο με σύγχρονες υποδομές εργαστήρια, αμφιθέατρα, χώρους άθλησης, βιβλία, καθηγητές.
- Ένα σχολείο που θα το αγαπούν τα παιδιά μας και δεν θα το μισούν.

Για ένα τέτοιο σχολείο και μια τέτοια ζωή που έχουμε ανάγκη αξίζει να αγωνιστούμε όλοι μαζί γονείς -μαθητές εκπαιδευτικοί.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ

- Να βοηθήσουν στην πράξη οι ενώσεις και η Ομοσπονδία Αττικής στην ημερίδα που θα κάνει η ΑΣΓΜΕ για τις κτηριακές υποδομές. Να έρθει εικόνα από κάθε ένωση για τα προβλήματα που υπάρχουν στο Δήμο και τις προτάσεις που έχουν.
- Να πραγματοποιήσουμε ημερίδα για το σοβαρό ζήτημα της Ειδικής Αγωγής τέλος Απρίλη με Αρχές Μάη.
- Να παρθούν πρωτοβουλίες από τις Ενώσεις και τους Συλλόγους για την πρόταση μας για το τι σχολείο θέλουμε. Η πρόταση για το Ενιαία 12 χρόνο Δημόσιο Σχολείο με συζητήσεις- εκδηλώσεις σε όλα τα σχολεία.
- Να συνεχιστούν οι εκδηλώσεις για τα Ναρκωτικά. Η εικόνα που μας έρχεται είναι ότι όπου έγιναν εκδηλώσεις λυθήκαν προβλήματα στους γονείς, υπήρχε συμμετοχή. Επίσης έρχεται εικόνα ότι το πρόβλημα των ναρκωτικών οξύνεται παίρνει διαστάσεις που δεν τις φανταζόμαστε ιδίως σε λαϊκές συνοικίες.

Για όλα αυτά τα προβλήματα που οξύνονται περισσότερο από χρόνια σε χρονιά έξοδος υπάρχει μόνο στην διεκδίκησή και στο αγώνα άλλος δρόμος για την λύση τους δεν υπάρχει.

Σε αυτό τον αγώνα τα ΔΣ των σχολείων, τα ΔΣ των Ενώσεων, το ΔΣ της Ομοσπονδίας θα πρέπει το επόμενο διάστημα να δώσουν όλες τους δυνάμεις μέχρι και το τακτικό μας Συνέδριο τον Ιούνιο.